

kombination af en engageret ligestillingsminister og et uafhængigt ligestillingsorgan. SF støtter derfor ideen om at oprette et ligestillingsministerembede med et ligestillingsdepartement under sig. Det kunne være statsministeren, hvis han reelt vil prioritere området højt, eller det kunne være social-, økonomi- eller justitsministeren. Den eneste minister, som SF ikke synes det er en god idé at placere ligestillingsansvar hos, er arbejdsministeren – ikke fordi vi har noget imod hr. Ove Hygum, for han er vældig god, men fordi Arbejdsministeriet under alle omstændigheder kun beskæftiger sig med ligestilling ud fra en arbejdsmarkedsmæssig synsvinkel. Ved at placere ligestillingssagen i et andet ministerium er der større chance for, at der også bliver sat fokus på de øvrige og lige så vigtige ligestillingstemaer, f.eks. på familieområdet.

Vi mener også, der bør nedsættes et ligestillingsudvalg i Folketinget, så sagen får den fokus, der er brug for herinde, og vi støtter et videncenter, hvor Kvininfo fortsætter som selvstændigt forskningsbibliotek. Bestyrelsen for videncentret skal dog drives professionelt og handlekraftigt, uafhængigt af organisationsinteresser, og det skal derfor drives af en lille bestyrelse på f.eks. fem personer, som udpeges af ligestillingsministeren. Det er det eneste punkt, hvor SF ikke er enig i forslaget til vedtagelse, som vi ellers synes er rigtig fornuftigt.

SF støtter også, at der bliver etableret et debatforum; men for at sikre, at formanden for dette forum ikke bliver låst fast af de mange organisationsinteresser, bør vedkommende udpeges af ligestillingsministeren og ikke komme fra debatforums midte. Endelig bør de 5-10 resourcepersoner også udpeges af ligestillingsministeren i stedet for, som det foreslås, at debatforum skal være et selvsupplerende organ, som vi ikke tror kan være med til at løse konflikter. Tværtimod mener vi, at kombinationen af den stærke, engagerede ligestillingsminister og et debatforum, hvor man udpeger en formand, som vil noget på ligestillingsområdet, rent faktisk giver den nødvendige styrke.

Poul Nødgaard (DF):

Først en tak til statsministeren for det fine indlæg, han holdt. Det var næsten synd, han blev afbrudt midt i det, men sådan er det, når man ikke har styr på minutterne. Det problem kender vi andre også, når vi står her på talerstolen.

Jeg vil sige, at det er et kæmpearbejde, der ligger bag udarbejdelsen af betænkningen om den fremtidige ligestilling og dets organisering; men man må også sige, at det kommissorium, der er blevet udarbejdet, er så bredt formuleret, at der i realiteten har været mulighed for at få en kæmpestor frihed til at udarbejde den betænkning, som nu har været små 3 år undervejs. Jeg kan se, at statsministeren satte arbejdet i gang den 1. april 1996.

Ved flere lejligheder har vi her i Folketinget debatteret ligestilling, bl.a. i forbindelse med kvindekonferencen i Beijing. Vi synes også i Dansk Folkeparti, det er helt i orden, at man tager sådanne ligestillingsdebatter; men udgangspunktet i dag, må man desværre sige, har jo for de fleste partiers vedkommende været, at det er kvindernes rettigheder, det drejer sig om. Lad mig give som et konkret eksempel, at det faktisk er ene kvinder, der er ordførere for partierne i dag, og det tror jeg bestemt ikke er nogen tilfældighed. Det er såmænd mærkeligt, at statsministeren ikke har valgt at sende sin vicestatsminister, for så havde der jo været endnu flere kvinder til stede her i salen.

Efter vores opfattelse må det være sådan, at folk skal sættes på de rigtige poster. Når regeringen f.eks. har syv kvindelige ministre ud af 20, så kunne det vel i realiteten lige så godt have været omvendt, så der havde været 13 kvinder og syv mænd, for jeg går da ud fra, at den til enhver tid siddende statsminister vil vælge det hold, der er stærkest til at føre regeringens politik, og sådan er det også ude i virksomhederne og andre steder. Man kunne give en lang række eksempler på det.

Der er også en anden ting, som skal fremhæves, og det er, at der ligesom skal være lige mange af hver slags stort set alle steder. Men der er dog trods alt stadig en lang række typiske kvindejob og en lang række mandejob. Jeg kan bare nævne, at jeg ikke har set ret mange kvinder, der er jord- og betonarbejdere.

Jeg sagde tidligere i en kort bemærkning, at vi synes, nedlæggelse af Ligestillingsrådet er en god idé, og jeg vil gentage her, at jeg derimod synes, det er en mindre god idé, at man vil oparbejde en ny institution, selv om den får en selvstændig bestyrelse. Spørgsmålet er egentlig også, om hele ligestillingsarbejdet ikke kører ganske godt ude i amterne og kommunerne og også inden for statens område, så hvorfor skal der være en sådan overordnet instans, der ligesom skal styre hele foretagendet? Jeg kunne